

széles sávja keresztezi a Belez nevű medret. Az ÉK–DNy irányú meder keleti oldalán, a mederrel párhuzamos magaspart található, mely déli és északi irányban is hosszan követi a folyót. Ezen a dombháton helyezkedik el a 49. sz. régészeti lelőhely, amely valójában nem egy, hanem több, egymással párhuzamosan futó, keskeny dombháton is megtalálható, melyek között kisebb mélyedések is vannak, azonban ezekben is lehetett felszíni leleteket találni. A lelőhely intenzitása alacsony, a nyomvonal teljes szélességében és a nyomvonalról É-ra ill. D-re egyaránt gyűjthetők leletek. A fellelt lelőhely több, korábbi terepbejárás során rögzített lelőhellyel azonosítható: Apátfalva 12–13., Magyarcsanak 11–12.

Börcsök-dűlő, 50. sz. lh.: A nyomvonal 48+500–49+050 km-szelvénye között nagy kiterjedésű őskori, szarmata és Árpád-kori település felszíni nyomait találtuk meg. A Makó–Csanádpalota közti országúttól délre az autópálya nyomvonal eltávolodott a Belezi medertől. Attól mintegy 500 m-re a meder környéki dombháttal tagolt felszín helyett viszonylag egyenletes felszínű területeken halad. A Belezi-csatornát követő magaspart a 49+000 km-nél már ellaposodik, és egyhangúvá válik. A vízparti magaspart ezen ellaposodó részén helyezkedik el az 50. sz. lelőhely. Kiterjedése követi a domborzati viszonyokat, azaz a magasabb részeken lehet, az alacsonyabb részeken pedig nem lehet leleteket találni. A lelőhely intenzitása alacsony, ugyanakkor a jelölt teljes szakaszon lehetett tárgyakat gyűjteni. Az őszi bejárás során egyértelműen meg tudtuk határozni a lelőhely kiterjedését. A felszíni leletek kisebb-nagyobb foltokban jelentkeztek, de folytonosságuk nem szakadt meg; kb. 90%-uk szarmata kori (4–5. sz.). Néhány Árpád-kori töredék mellett még mintegy tucatnyi olyan edénytöredéket találtunk, amely valószínűleg a vaskorra keltezhető.

Nagy-földek, 51. sz. lh.: A nyomvonal 49+570 km-nél egy szarmata kori(?) település szórványos nyoma mutatkozott. A 49. sz. lelőhelytől keletre a 49+000 km-szelvényben a tervezett nyomvonal ellaposodó felszínű területen halad. A jelzett helyen, kis területen néhány feltételeken szarmata korinak meghatározott töredéket találtunk.

Munkatársak: Mészáros Patrícia, Paluch Tibor, Sós-kuti Kornél, Szalontai Csaba, Wilhelm Gábor régészek (MFM); Benedek András, Pópity Dániel, Sáty Emese, Tompa György régészhallgatók (SZTE); Katona Sándor, Kulcsár Kornél, Máté Genovéva, Nagy Norbert régésztechnikusok (MFM).

SZALONTAI CSABA

237. Majs, Ormány (Baranya megye) V

2005. novemberben antennatorony alapozásánál végzett régészeti megfigyelés során kora vaskori objektumokra bukkantunk. November 22-én kibontottuk a gödröt, melyben állatcsontokat és kerámiatöredékeket ta-

láltunk. Az objektum valószínűleg szemetesgödör volt. A benne talált kerámia jellemző darabjai a kora vaskori déli kapcsolatokra utaló alacsony kis talpas tálka, illetve a Kárpát-medencei legkorábbi korongolást mutató (imitáló) edénytöredékek.

A leleteket a Baranya Megyei Múzeumok Igazgatóságának Régészeti osztályának gyűjteményébe szállítottuk.

Munkatársak: Kárpáti Gábor régész, Nagy Gábor régésztechnikus.

GÁBOR OLIVÉR

238. Makó határa

(Csongrád megye) U, R, B, LT, Sza, A, Á, Kk

Az M43 autópálya Makó–országhatár szakasz tervezett nyomvonalának régészeti terepbejárása során a település határában az alábbi lelőhelyeket regisztráltuk.

Dáli ugar, 41. sz. lh.: A nyomvonal 40+350–41+650 km-e között nagy kiterjedésű késő bronzkori, szarmata és újkori település felszíni nyomait találtuk meg. Az autópálya a 40+350 km-szelvényénél ismét keresztezi az É–D irányában folyó Száraz-ér medret, és ez a pont képezi a 40. sz. lelőhely végét. A 41. sz. lelőhely két mederág közti félszigeten található, a Kovács-tanyától É-ra, a félsziget É–D irányú. A lelőhely nagyobbik része a nyomvonalról É-ra található. A félsziget déli végében egy markánsan kiemelkedő, mintegy 100×60 m-es ovális dombhát található, melynek a legmagasabb pontja a nyomvonalon kívül fekszik, azonban a dombhát nagyobbik része benyúlik a nyomvonalba. A szintvonalak felerősítése után kapott látvány, a helyszínen a felszínnel kapcsolatban észlelt morfológia alapján elképzelhető, hogy esetleg erődített településsel állunk szemben. A felszíni leletek intenzitása közepes. A gyűjtött leletek mintegy felét a késő bronzkorra keltezhetjük. A leletek mintegy 40%-át az amphórával a Kr. u. 2–3. századra keltezhető szarmata leletek tették ki. Néhány újkori mázas edénytöredék és cseréppipa mellett egy pattintott vakaró érdemel említést a leletek közül.

Dáli ugar, 42. sz. lh.: A nyomvonal 40+800–41+150 km között nagy kiterjedésű őskori, szarmata, Árpád-kori, és újkori település felszíni nyomait találtuk meg. Az autópálya 40+750 km-szelvényénél szeli át az É–D irányban folyó Száraz-ér medrét. A mederből kiérve a 42. sz. lelőhely magaspartján halad tovább a nyomvonal. A bejárt 200 m széles sávától délre mintegy 250 m-re a Száraz-ér két medre és annak magaspartja kíséri a nyomvonalat. Ezen a területen található meg a 42. sz. lelőhely, amely így egy három oldalról körbefolyt félszigeten fekszik. A felszíni leletek intenzitása közepes, de az egész félszigeten lehetett nagy mennyiségű leletet gyűjteni. Elsősorban a 200 m széles sáv jobb oldalán kerültek elő a leletek, a tengelytől balra lényegesen kevesebb leletet gyűjtöttünk. A leletsűrűsödés és a természetföldrajzi tényezők alapján úgy tűnik, hogy a felfedezett régészeti lelőhely a nyomvonalról D-re található félszigeten összpontosul. A bejárt sávától É-ra a dombhát foko-

zatosan ellaposodik, majd teljesen eltűnik, ezeken a részeken már nem is találtunk leleteket. Az őskori leletek között rézkori, és kora bronzkori kézzel formált töredékek vannak. A lelőhely legintenzívebb korszaka a szarmata volt. Ebből a korból a 2–3. századra keltezhető töredékek, egy terra sigillata- és amphóradarab is előkerült. Az Árpád-kort mindössze két apró korongolt töredék képviselte, míg az újkort a mázas edénytöredékeken kívül cseréppipadarabok is jelezték.

Dáli ugar, 43. sz. lh.: A nyomvonal 41+450–42+000 km között nagy kiterjedésű település felszíni nyomait találtuk meg. Az autópálya 41+550 km-szelvényénél ismét keresztülzeli a Száraz-ér újabb É–D irányú medrét. A meder keleti partján húzódó magasparton, az egykori Bozsoki- és a Varga-tanyától délre fekszik lelőhelyünk. A meder ugyan É–D irányban metszi a nyomvonalat, de ettől a ponttól északra és délre is Ny–K irányban halad tovább, azaz három oldalról körülveszi a lelőhely területét. A meder partján végig régészeti lelőhely található. Keleti irányban a meder széles kanyarral ismét D-nek fordul, és a mederrel párhuzamos magaspart fokozatosan ellaposodik K-i irányban, és ezzel egyidejűleg megszűnnek a nyomok is. A leletek mintegy 50%-át a szarmata kerámia teszi ki. Az őskori darabokat csak a tág, késő bronzkor–kora vaskor megjelöléssel lehet keltezni. Az avar kori falut hat töredék sejtette, míg az Árpád-kort mindössze egy oldaltöredék képviselte.

Dáli tanyák, 44. sz. lh.: A nyomvonal 42+500–43+500 km-e között nagy kiterjedésű település felszíni nyomait találtuk meg. Az autópálya 42+500 km-szelvényénél halad át a Sámson-Apátfalvi Száraz-ér csatornán. A csatorna K-i partján a korábban oly sokszor a nyomvonal mentén folyó Száraz-ér ősi medre ismét közvetlen közelségbe kerül a nyomvonallal, ugyanis ezen a szakaszon, mintegy 1,5 km hosszan követi a nyomvonalat É felől. A nyomvonal 200 m széles sávja érinti a 42+500 km-től a 43+400 km-ig az egykori medret. A meder mentén futó magaspart ugyancsak benyúlik a nyomvonal területébe. A meder partján végig régészeti lelőhely található, így ahol a nyomvonal megközelíti a medret, ott a 200 m széles sávon belül is fellelhető a régészeti lelőhely.

A 43+400 szelvénytől a meder É felé kitér a nyomvonal mellől, és ezzel együtt a magaspart is eltávolodik a nyomvonaltól. A korábbi markáns dombhátak egyre inkább ellaposodnak, és egyre több kisebb-nagyobb mélyedés is megfigyelhető a nyomvonal területén. A régészeti lelőhely intenzitása ettől a ponttól kezdve fokozatosan csökken, azonban egészen a 43+500 km-ig lehetett felszíni leleteket gyűjteni.

A lelőhely intenzitása sűrű, nagyon sok leletet gyűjtöttünk, melyek kisebb-nagyobb foltokban jelentkeztek, de folytonosságuk nem szakadt meg. Ez elsősorban az Árpád-kori leletekre érvényes, ezeket ugyanis a teljes jelölt szakaszon megtaláltuk.

A fellelt korszakok közül a kelta településnyomok elsősorban a Száraz-ér medréhez közelebbi részeken ke-

rültek elő, a vaskorra keltezhető töredékek száma alacsony.

A szarmata nyomok is elsősorban addig voltak észlelhetők, ameddig a magasparton, vagy annak közvetlen közelében haladt a nyomvonal, ebből a korszakból is csak kisebb mennyiségű leletet találtunk. Attól távolodva már csak Árpád-kori településre utaló felszíni nyomokat találtunk. Az Árpád-kori leletekkel kapcsolatos fontos természetföldrajzi megfigyelés, hogy több Árpád-kori töredéket olyan területeken találtunk, amelyen a bejárás idején a talajvíz nemcsak fenn volt a szántás tetején, hanem annak mélysége néha elérte a fél métert is. Feltételezzük, hogy az Árpád-kori település életében a vízrajzi adottságok jobban kedveztek a megtelepedésnek, sokkal alacsonyabb lehetett a talajvíz szintje.

Az Árpád-kori falu területéről nagyon nagy mennyiségű kerámiát tudunk gyűjteni, köztük jellegzetes fazék-, fedőtartós fazék-, bogrács- és más edénytöredékeket is. A leletek elsősorban a 200 m széles sáv bal oldalán kerültek elő, a tengelytől jobbra lényegesen kevesebbet gyűjtöttünk.

Dáli tanyák, 45. sz. lh.: Az autópálya 44+500 km-szelvényénél a nyomvonalat ismét keresztezi az É–D irányban folyó Száraz-ér, majd egy nagy S-kanyar után ismét D felé folyik tovább. A meder előtti rendkívül enyhén kiemelkedő „dombháton” tucatnyi Árpád-kori kerámiát találtunk. A leletek a két meder közti keskeny sávban helyezkedtek el.

Igási ugar, 32. sz. lh.: A nyomvonal 35+150–35+900 km között nagy kiterjedésű őskori, szarmata kori, Árpád-kori és késő középkori település felszíni nyomait találtuk meg. Az autópálya 35+500 km-szelvényénél a nyomvonal 200 m széles sávjának É-i széle érinti a nyomvonallal párhuzamosan folyó egykori medret és annak déli partvonalát. A nyomvonal egy kifli alakú meder magaspartján halad K felé. A meder partján végig régészeti lelőhely található, így ahol a nyomvonal megközelíti a medret, ott a 200 m széles sávon belül is fellelhető a régészeti lelőhely. A felszíni leletek intenzitása közepes, kisebb-nagyobb foltokban jelentkeztek, de folytonosságuk nem szakadt meg. Az Árpád-kori leleteket a teljes jelölt szakaszon megtaláltuk. Az Árpád-kori töredékek között cserépbográcsok, korongolt fazekak kerültek elő. A szarmata (Kr. u. 2–5. sz.) és Árpád-kori leletek mellett néhány kézzel formált díszítetlen oldaltöredéket is találtunk, amelyeket pontosabb korszak-meghatározás nélkül az őskorra kelteztünk. Elsősorban a 200 m széles sáv bal oldalán kerültek elő a leletek, a tengelytől jobbra lényegesen kevesebbet gyűjtöttünk. Hosszirányban pedig elsősorban a lelőhely Ny-i végén lehetett több felszíni leletet találni.

Igási ugar, 33. sz. lh.: Az autópálya 36+000 km-szelvényében a nyomvonal eltávolodik az előző lelőhelynél leírt vízfolyástól. Az egykori medret kísérő felszíni térképződmények azonban még a 36+050 km-nél is keresztezik a nyomvonalat. Egy ilyen, ÉNy–DK irányú, enyhe, a környezetéből alig kiemelkedő dombháton, kis ki-

terjedésű területen került elő a 33. sz. lelőhely. A dombhát és a lelőhely területét is átlósan keresztezi a nyomvonal. A felszíni leletek szinte kizárólag csak az alig kiemelkedő dombháton fordultak elő, az annál mélyebben fekvő részeken alig, vagy egyáltalán nem voltak leletek. A lelőhely K-i végét a nyomvonalnak a 36+500 km-szelvényének vonalában találtuk meg. A nyomvonal 36+375 km-nél már csak a 200 m széles bejárt sáv-tól D-re voltak leletek. Míg a bejárt sáv É-i részén a 36+050 km körül lehetett az első leleteket találni, addig a sáv déli részén csak mintegy 150–200 m-rel később jelentek meg, pontosan azon a helyen, ahol a 200 m széles sáv elérte az átlós irányú dombhátat. A lelőhely K-i, DK-i végében néhány késő középkori és újkori kerámiát találtunk. Az Árpád-kori leletek között korongolt fazekak és cserépbográcsok kerültek elő.

Noha a 32. sz. lelőhely területétől egyértelműen elválasztja egy mintegy 250–300 m széles leletmentes sáv, elképzelhető, hogy a nyomvonaltól É-ra a két lelőhely valójában összeér.

Igási járandó, 34. sz. lh.: Az Igási út 38 km-nél fekvő Görbe-tanyától keletre mintegy 400 m-re, a nyomvonal 37+150 km-ben egy É–D irányú, a környezetéből alig kiemelkedő enyhe dombhát található. A dombhát K-i széle egy É–D irányú, ívelt vonalú mederre támaszkodik, és azzal párhuzamosan futva keresztezik a nyomvonalat és a 200 m széles bejárt területet. A meder felől a partoldal meredek és markáns. Az autópálya a 37+420 km-szelvényénél keresztezi a medret. A felszíni leletek intenzitása ősszel ritka volt, a második bejárás során túnt sokkal intenzívebbnek a lelőhely. A gyűjtött leletek közül a kézzel formált vaskori darabok elsősorban a bejárt sáv bal oldalán kerültek elő a medertől távolabb. A meder közelében viszont ezek a kézzel formált darabok a bejárt sáv teljes szélességében előfordultak. A lelőhely Ny-i végén, azaz a 37+150 km-szelvény közelében inkább az újkori darabok voltak többségben. A felgyűjtött töredékek között néhány olyat is találtunk, amelyek pontosabb korszakolás nélkül az őskorra keltezhetőek. Ugyancsak kis mennyiségben találtunk Kr. u. 2–5. századra keltezhető szarmata, szürke korongolt kerámiát. Az Árpád-kori település nyomait csak a meder közvetlen közelében észleltük, és ott is elsősorban a bejárt sáv déli részén. A nyomvonaltól D-re fekvő vízparti magasparton azonban lényegesen több Árpád-kori töredék került elő, így arra következtettünk, hogy az Árpád-kori település elsősorban a bejárt sáv déli részén, illetve attól délre helyezkedik el.

Igási járandó, 35. sz. lh.: Az Igási út 38 km-nél fekvő Görbe-tanya mögött, a nyomvonal 36+750 km-nél egy a környezetéből alig kiemelkedő enyhe dombhát található. A dombhát és a tanya közti kis területen több tucat kerámiatöredéket találtunk.

Igási járandó, 36. sz. lh.: Az autópálya a 37+500 szelvényben keresztezi a Száraz-ér medrét. A meder és a Rákosi út közti szakaszon szinte a nyomvonal teljes hosszában észlelhetők voltak a lelőhely felszíni nyomai.

A folyómeder ezen a szakaszon egy É–D irányú vízfolyás, amely pontosan a nyomvonal 37+500 szelvényében kanyarodik K-i irányba. A Száraz-ér ettől a ponttól kezdve több kilométeren keresztül követi az M43 autópálya nyomvonalát. A folyó kanyargó medre, lefűződött ágai számos alkalommal keresztezik a nyomvonalat. A 37+500 szelvényben a meder K-i partján egy kb. 150 m széles magaspart után a nyomvonal az ér egy keskenyebb, lefűződött, és az erózió következtében jórészt feltöltődött mederágot keresztez. A szántóföld magas víztartalma alapján egyértelmű, hogy ez egy egykori mederág lehetett. Ennek megfelelően egy mintegy 100 m leletmentes sávot találtunk, azonban az egykori mederből kijöve egy újabb magaspartot értünk el, amelyen tovább folytatódta a korábban lokalizált lelőhely felszíni nyomai. A Rákosi út mentén található Matyelkanya mögötti egyik É–D irányú markáns dombháton azonban már egyre csökkenő számban kerültek elő a leletek. Ebből arra lehet következtetni, hogy a lelőhely központi része közvetlenül a folyópart mentén található. Északi irányban, a bejárt sáv bal oldalán is sikerült egyértelműen meghatározni a lelőhely kiterjedését. Az itt húzódó gázvezeték jelzi a lelőhely É-i határát. A lelőhely déli szélét egyértelműen a Száraz-ér medre jelölte ki. A felszíni leletek intenzitása sűrű, kisebb-nagyobb foltokban jelentkeztek, de folytonosságuk nem szakadt meg. A nagy mennyiségben gyűjtött leletek között szarmata kori (Kr. u. 3–5. sz.) festett táltöredékek, kavicsos soványítású fazéktöredékek, hordó alakú edény-, hombár-, tál-, korsótöredékek, meredek falú táltöredékek kerültek elő. A leletek mintegy 90%-a a szarmata korra tehető. Az Árpád-kori töredékek között korongolt fazék-, és bográcsdarabok, illetve a késő Árpád-korra keltezhető fehér fazéktöredékek is voltak. Néhány mázas edény-töredék a 17–18. századra keltezhető. Két darab homokkal soványított, kézzel formált töredéket is találtunk, amelyek minden valószínűség szerint az őskorra keltezhetőek.

Igási ugar, 37. sz. lh.: A 36. sz. lelőhelytől keletre a Rákosi út mentén található Matyelka tanya mögött lévő keleti É–D irányú markáns dombháton kerültek elő a leletek, melyek minden bizonnyal összefüggésben vannak a 36. sz. lelőhelyen felfedezett szarmata kori településsel. Mivel azonban a két lelőhely között mintegy 200 m széles leletmentes sávot észleltünk, és semmilyen olyan természetföldrajzi tényező nincs, amely a lelőhelyet kettévághatta volna, ezeket a leleteket önálló számmal rögzítettük. Rendkívül kis számban találtunk leletet, ami bizonytalanná teszi a lelőhely létét. A leletek között a szarmata (3–4. sz.) darabok mellett két apró kavicsal soványított kézzel formált töredéket is találtunk, amelyeket feltételezve az avar korra kelteztünk.

Járandószerék, 38. sz. lh.: A Rákosi út 68+700 szelvényben található Szilágyi-tanyától D-re helyezkedik el a lelőhely. Területét délről a Ny–K irányú Száraz-ér szegélyezi, és ezzel le is határolja annak kiterjedését. Északi irányban a lelőhely széle alig érte el a nyomvonal 200 m-

es sávjának É-i szélét. Keleti irányban is egyértelműen lehatárolható az egykori Árpád-kori falu: a nyomvonalat ugyanis a 38+700 szelvényben ismételtelen keresztezi a Száraz-ér, és az ér partján már nem is lehetett felszíni leleteket találni. A lelőhely intenzitása ritka, közepes. A gyűjtött leletek 95%-a Árpád-kori kerámia volt. Elsősorban a 200 m széles sáv jobb oldalán és a nyomvonal tengelyében kerültek elő, a tengelytől balra lényegesen kevesebbet gyűjtöttünk. Az egykori falu súlypontja valószínűleg a folyómeder közelében lehetett. A lelőhely Ny-i végében csak néhány kerámia jelezte halványan a lelőhelyet. Az Árpád-kori leletek mellett néhány, bizonytalanul szarmata korinak meghatározott töredéket is találtunk.

Járandószerk, 39. sz. lh.: Az autópálya 38+850 km-szelvényénél a nyomvonal ismét keresztezi az előző lelőhelynél leírt Száraz-ér, Ny-K irányú medrét. A meder K-i oldalán, az egykori Paku-tanyától É-ra, az enyhe emelkedésű partoldalban találtuk meg a lelőhelyet. Mintegy 100 m hosszan tudtunk felszíni leleteket gyűjteni a magasra nőtt őszi vetésű gabonában, azonban a lelőhely intenzitására, pontos elhelyezkedésére és belső struktúrájára nézve nem tudtunk egyértelmű adatokat gyűjteni. A kevés felszíni lelet ellenére sem lehet kétséges a lelőhely léte. Leleteket csak a 39+000 km-szelvényben található erdősávig tudtunk gyűjteni, ezután már nem találtunk újabb darabokat. A leírt lelőhelytől K-re mintegy 200 m-re azonban egy újabb szarmata kori település maradványait találtuk meg. Ez alapján joggal feltételezhetjük, hogy a 39. és a 40. számon nyilvántartott régészeti lelőhely valójában egy település két részlete lehet.

Járandószerk, 40. sz. lh.: Az autópálya 39+000 km-szelvényénél található erdősáv Ny-i oldalánál ért véget a 39. számon nyilvántartott régészeti lelőhelyünk, amely egy szarmata kori település volt. A második bejárás során azonban az erdősáv K-i oldalán is előkerültek a szarmata kori leletek. A 39+250 km-szelvényben egy földúton és egy csatornán átkelve pedig már a tábla legelejen elkezdünk leleteket találni. Mivel a 39. és a 40. sz. lelőhelyek korszaka egymással azonos, azt feltételezzük, hogy a lelőhely egy települést alkot. A lelőhely a Száraz-ér jobb partján található, a mederrel párhuzamosan futó magasparton. Nem a meder felől nézve a lelőhelyet, annak területe a környezetéből alig emelkedik ki. Ennek ellenére a királyhegyesi úttól ÉNy-ra eső táblában a lelőhely nem terjedt túl ennek az enyhe dombhátnak a nyugati és déli oldalán. Pedig csak alig félméternyi a két terület közti szintkülönbség. A szarmata kori (3-4. sz.) település területét É-ról, D-ről és K-ről teljesen körbeveszi a Száraz-ér. A felszíni leletek intenzitása közepes, nagy mennyiségű leletet gyűjtöttünk, melyek kisebb-nagyobb foltokban jelentkeztek, de folytonosságuk nem szakadt meg. A királyhegyesi úttól K-re eső részeken a szarmata kori település nyomai mellett újabb korszakok emlékei is feltűntek. Közvetlenül a vízparti részeken, a 40+000 km vonalától K-re a bejárat 200 m-es

sávon belül az újkőkori Tisza-kultúra töredékeit, valamint kora- és késő bronzkori darabokat találtunk. Ugyancsak a vízparti sávban, a bejárat terület tengelyében, jobb oldalán és attól jobbra nagy kiterjedésű Árpád-kori falu maradványára bukkantunk. Az Árpád-kori lelőhely nagy része kívül esik a bejárat sáv déli határán. Az Árpád-kori töredékek között korongolt bográcok, fazekak darabjai is előfordultak. Viszonylag nagy mennyiségben találtunk kavicsos soványítású, kézzel formált és korongolt fazéktöredékeket, amelyeket a késő avar korra kelteztünk.

Munkatársak: Mészáros Patrícia, Paluch Tibor, Sós-kuti Kornél, Wilhelm Gábor régészek (MFM); Benedek András, Pópity Dániel, Sátyay Emese, Tompa György régészhallgatók (SZTE); Katona Sándor, Kulcsár Kornél, Máté Genovéva, Nagy Norbert régésztechnikusok (MFM).

SZALONTAI CSABA

239. Mecsér határa

(Győr-Moson-Sopron megye) **Á, Kö**

2005. március 14-én helyszíni szemlét végeztem régészeti hatástanulmány készítéséhez. A Felszabadulás utcától D-re tervezett lakóterület-fejlesztés területén kora Árpád-kori kerámiatöredékeket gyűjtöttem. A lelőhely egy hajdani Duna-ág K-i magaspartján található.

A Felszabadulás utca É-i oldalán az előző lelőhelytől mintegy 200 m-re ugyanazon kiszáradt folyómeder mellett 2-3 darab középkori edénytöredéket és nagyobb számú újkori töredéket találtam.

TAKÁCS KÁROLY

240. Meszlen határa

(Vas megye) **Ő, A, Á, Kö**

2005. április 21-én terepbejárást végeztünk a Kőszegpaty és Meszlen közt létesítendő szélerőműpark területén.

Csaposi-dűlő: A Szombathely-Csepreg főútvonalától K-re, a község közigazgatási határának ÉNy-i szegletében – közel a vasasszonyfai határhoz – elszórtan némi őskori és középkori kerámiatöredék került elő.

Eresztényi-dűlő: A település Ny-i határában, az úttól É-ra, kb. 50 m-re, a Rátka-patak ÉNy-i oldalán nagyon kevés Árpád-kori és középkori kerámiát gyűjtöttünk, valamint egy darab avar edényke oldaltöredékét. A leletek szórványosan kerültek elő.

Malomúti Közép-dűlő: A község Ny-i határában, a Kőszegpatyot Meszlennel összekötő közlekedési úttól D-re kb. 300 m-re, a Rátka-patak Ny-i oldalán, közvetlenül a patak mellett a szántásban habarcsos kavics és építőkörtörmelék hevert nagy területen, továbbá Árpád-kori és középkori leletek nagy mennyiségben, valamint kevés őskori kerámia szórványosan.

Munkatárs: Vámos Gábor.

ILON GÁBOR